निपुणिका । भट्टिणि प्रेक्षस्व किं प्रवृत्तमार्यगौतमेन ।

इरावती । कथं खलु ब्राह्मबन्धुरन्यथा जीविष्यति ।

बकुलावलिका । आर्य एषा देव्या नियोगमनुतिष्ठति । एतस्मिन्नतिक्रमे परवतीयं । प्रसीदतु भर्ता ।

विदूषकः । युज्यते देव्यत्र मानयितव्या ।

इरावती । अहो नवनीतकल्पहृदय आर्यपुत्रः ।

॥ पत्रं ४० ॥

मालविका । बकुलावलिके एकमनुष्ठितमात्मनो नियोगं देव्यै निवेदयावः ।

बकुलावलिका । विज्ञापय भर्तारं विसृजेति ।

बकुलावलिका । अवहिता शृणु । आज्ञापयतु भर्ता ।

इरावती । पूरय पूरय । अशोकः कुसुमं न दर्शयति । अयं खलु पुनरुत्तम्भित एव ।

विदूषकः । किमन्यज्जङ्घाबलमेव ।

इरावती । साधु बकुलावलिके साधूपक्रान्तमिदानीं । कुरु सफलप्रार्थनमार्यपुत्रं ।

उभे । प्रसीदतु भट्टिनी । के आवां भर्तुः प्रणयपरिग्रहस्य ।

इरावती । अविश्वसनीयाः पुरुषाः । आत्मनो वञ्चकवचनं प्रमाणीकृत्याधिक्षिप्तायाः प्रियगृहिण्या हृदयशल्यं कृतं । एवं न विज्ञातं मया व्याधजनगृहीतचित्ताया अविशङ्किताया हरिण्या इव विनाश इति ।

विदूषकः । भोः प्रतिपद्यस्व किमप्युत्तरं । किं न भणसि । उदकान्तमूले विमहिले विमथितेन कुम्भीलेन संदेशो

॥ पत्रं ४१ ॥

रक्षितव्य इति । वार्ताघ्नो भव ।

इरावती । अविश्वसनीयको ऽसि । न मया विज्ञातमीदृशो विनोदवृत्तान्त आर्यपुत्रेणोपलब्ध इति । अन्यथा दुःखव्यापारिण्येवं न करोमि ।

विदूषकः । मा तावत्तत्रभवतो दाक्षिण्यस्योपरोधं भवितुं समीपदृष्टेन देव्याः परिस्त्रीजनेन संकथाभिसूचितापराधः क्षम्यतां । अत्र त्वमेव प्रमाणं ।

इरावती । ननु संकथा नाम भवतु किमित्यात्मानमायासयिष्यामि ।

इरावती । शठ अविश्वसनीयो ऽसि ।

इरावती । इयमपि हताशा त्वामेवानुसरति ।

॥ पत्रं ४२ ॥

इरावती । किमेवं भूयो ऽपि मामवधीरितां करोति ।

इरावती । न खल्विमौ मालविकायाश्चरणौ यौ ते हर्षदोहदं पूरयिष्यतः ।

विदूषकः । उत्तिष्ठाकृतप्रसादो ऽसि ।

॥ पत्रं ४३ ॥

प्रतीहारी । जयतु जयतु भर्ता । असंनिहितो गौतमः ।

विदूषकः । जयतु जयतु भवान् ।

प्रतीहारी । यद्देव आज्ञापयति ।